

เขียนโดย

ริก วอร์เรน
(Rick Warren)

ลุกขึ้นสู้ในยามท้อแท้

How I Get Up When I'm Feeling Down

โดย ริก วอร์เรน

ตลอดเวลา 21 ปี แห่งการรับใช้ในคริสตจักรแซดเดิลแบค ผมอยากจะลาออกจนแทบนับครั้งไม่ถ้วน มันไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ สำหรับผมเลย และมันก็ไม่เคยง่ายด้วย คุณลองนึกถึงภาพการ “จัดและร้อย” สถานที่ขนาดใหญ่สำหรับจัดนมัสการทุก ๆ อาทิตย์เป็นเวลาถึง 16 ปีเต็มออกมั๊ย? นั่นแหละคือสิ่งที่เราทำทุกอาทิตย์ ๆ ต่อเนื่องถึง 16 ปี จนกระทั่งในที่สุดเราได้สร้างอาคารของเราเองสำเร็จเมื่อ 5 ปีที่ผ่านมา มันเป็นเรื่องที่เหน็ดเหนื่อย สิ้นทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

ทุกวันนี้ ความท้อแท้ยังคงเข้าจู่โจมผมในทุก ๆ วันจันทร์ ถึงแม้ว่าเดี๋ยวนี้เราจะมีตัวอาคารแล้วก็ตาม การเทศนา 5 รอบ ในทุกวันอาทิตย์ก็ยังคงดึงเอาพลังชีวิตของผมออกไปอยู่ดี

แต่ผมรู้ว่าเรื่องแบบนี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับผมเพียงลำพังเท่านั้น ครั้งหนึ่งในการไปพูดให้ที่ประชุมของเซาท์เทิร์นแบปติสต์ จิมมี่ เดรพเพอร์ ได้ออกความเห็นไว้ว่า “แบปติสต์เราคือนิยายแห่งผู้นำที่ท้อแท้” ผมคิดว่ามันเป็นความจริงที่เกิดขึ้นสำหรับทุกนิกายด้วย หลังจากได้รับฟังเสียงสะท้อนกลับมาของนักเทศน์จำนวนกว่า 172,000 คนที่เข้าร่วมในการสัมมนา “คริสตจักร

ที่ขับเคลื่อนด้วยวัตถุประสงค์” ผมสรุปได้เลยว่านักเทศน์ส่วนใหญ่ต้องทนทุกข์และต่อสู้อยู่กับอาการที่เรียกว่า “ความท้อแท้เรื้อรัง”

แต่ทว่าก็มีวิธีป้องกันโรคนี้ได้! ผมค้นพบในบทที่ 4 ของพระธรรมเนหะมีย์เมื่อหลายปีก่อน และนั่นคือเครื่องมือช่วยชีวิตของผมอย่างแท้จริงให้เราจำหลักการง่าย ๆ 4 ข้อดังนี้

**ตลอดเวลา 21 ปี แห่งการรับใช้
ในคริสตจักรแซดเดิลแบค
ผมอยากจะลาออก
จนแทบนับจำนวนครั้งไม่ถ้วน**

**บางครั้งเมื่อคุณท้อถอย
มันไม่ใช่เพราะว่า
คุณกำลังทำสิ่งที่ผิด
แต่มักจะเป็นว่าคุณกำลังทำ
ผิดวิธีซะมากกว่า**

หลักการที่ 1 พักผ่อนให้พอ

ความจริงก็คือ คุณเป็นมนุษย์ และการเป็นมนุษย์นั้นจำเป็นต้องทำในสิ่งที่ร่างกายมนุษย์ต้องการ เช่น การพักผ่อน การเล่น การผ่อนคลาย และมิกานอดิเรกที่ชอบ พระธรรมสดุดี 127:2 กล่าวว่า “เป็นการเหนื่อยเปล่าที่ท่านลุกขึ้นแต่เช้ามืด นอนดึก และกินอาหารแห่งความเศร้าโศก เพราะพระองค์ประทานแก่ผู้ที่รักของพระองค์ให้หลับสบาย” บางครั้งเรื่องทางด้านจิตวิญญาณที่ผมทำได้ดีที่สุดก็คือ ไปนอนซะที่!

หลักการที่ 2 ผมจัดระเบียบงาน (ที่ยุ่งๆ) ของผมใหม่

เนหะมีย์เองก็ได้ทำแบบเดียวกันนี้ตอนที่พวกเขาก่อสร้างกำแพงขึ้นใหม่ เมื่อคนของเนหะมีย์เริ่มจะท้อแท้ระหว่างที่การก่อสร้างกำลังดำเนินไปได้ครึ่งทาง เนหะมีย์จัดระบบขึ้นใหม่ แทนที่ให้ครอบครัวอยู่แยกกัน เขาจัดใหม่โดยให้ทำงานกันเป็นครอบครัว ๆ มอบหมายแต่ละครอบครัวให้ทำแต่ละงานเป็นการเฉพาะ โดยเฉพาะตลอดแนวการสร้างกำแพง นี่คือการจริงใจข้อสำคัญซึ่งเราควรจะเรียนรู้ที่จดจำไว้ บางครั้งเมื่อคุณท้อถอย มันไม่ใช่เพราะว่าคุณกำลังทำสิ่งที่ผิด แต่มักจะเป็นว่าคุณกำลังทำผิดวิธีซะมากกว่า คุณไม่จำเป็นต้องเลิกใช้หรือหอก แต่คุณต้องไปจัดระเบียบ เปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินงานขึ้นใหม่ และหาความรู้เพิ่มเติมในสาขาใหม่ๆ บ้าง ทดลองปรับเปลี่ยนด้วยวิธีการใหม่ๆ มองปัญหาจากทุกๆ เหลี่ยมมุม จากหลายๆ มิตติ เรียนรู้ เติบโต และจัดระเบียบใหม่!

หลักการที่ 3

ผมระลึกถึงพระเจ้าเป็นเจ้า

ความท้อแท้คือทัศนคติอย่างหนึ่ง และทัศนคติคือทางเลือก ซึ่งจะเลือกหรือไม่เลือกก็ได้ ผมท้อแท้เมื่อผมเลือกที่จะคิดในแบบที่น่าท้อแท้ แต่ไม่มีใครบังคับให้ผมคิดแบบนั้นไม่ใช่หรือ? ผมสามารถจดจ่อกับสิ่งอื่นๆ ได้ (เช่น พระเจ้า) ถ้าผมต้องการอย่างนั้น

คุณไม่สามารถควบคุมพวกเจ้าอารมณ์ เอาแต่ใจ หรือพวกที่สนใจแต่ทางโลก ซึ่งอยู่ในคริสตจักรของคุณได้ แต่คุณสามารถเลือกวิธีที่จะรับมือกับพวกเขาเหล่านั้นได้ และคุณยังสามารถเลือกได้ว่าจะยอมหรือไม่ยอมให้พวกเขาทำร้ายคุณต่อไปหรือไม่ด้วย มีวลีเก่าแก่อันหนึ่งที่บอกว่า “เวลาที่ยากลำบากจะมีวันสิ้นสุด แต่คนที่เข้มแข็งและอดทนจะยืนหยัดได้ตลอดไป” (Tough times never last, but tough people do.) นั่นเป็นความจริง

ดังนั้น อย่าเพิ่งยอมแพ้! พระเจ้ายังไม่เสร็จจากคุณ! พักผ่อนให้พอ จักรเย็บงานชิ้นใหม่ ระลึกถึงพระเจ้า และต่อสู้กับมารร้าย ขอพระเจ้าอวยพร!

จากเพื่อนของคุณ
ริก วอร์เรน

หลักการที่ 4

ผมต่อสู้กับพญามาร

แพสเตอร์ผู้ยิ่งใหญ่ โรเบิร์ต จี.ลี. ครั้งหนึ่งกล่าวไว้ว่า “ถ้าคุณตื่นขึ้นมาในตอนเช้าโดยไม่ได้พญากับมารร้ายบ้างเลยล่ะก็ นั่นแปลว่าคุณก็กำลังเดินผิดทางแล้ว” ใช่ เราอยู่ในโลกแห่งการต่อสู้ฝ่ายวิญญาณ และมารร้ายย่อมไม่ต้องการให้อาณาจักรของพระเจ้าคืบหน้า ในฐานะของแพสเตอร์ คุณคือนักรบในแถวหน้า ดังนั้น คุณจะเจอกับการโจมตี มารร้ายจะบุกโจมตีคุณด้วยทุกๆ อย่างที่มันคิดออก เพื่อให้คุณท้อแท้ มันจะคอยกล่าวหาพี่น้องในพระคริสต์ของคุณ และมันรักที่จะทำให้คุณหมดสภาพไปเพราะความท้อแท้ พระธรรมยากอบ 4:7 บอกไว้ว่า “เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงน้อมใจยอมฟังพระเจ้า จงต่อสู้กับพญามาร และมันจะหนีไปจากท่าน” ดังนั้นอย่าเพิ่งยอมแพ้ โดยที่ยังไม่ได้สู้!

ข้อพระธรรมหนุนใจ

“เป็นการเหนื่อยเปล่าที่ท่านลุกขึ้นแต่เช้ามืด นอนดึก และกินอาหารแห่งความเศร้าโศก เพราะพระองค์ประทานแก่ผู้ที่รักของพระองค์ให้กลับสบาย”

สดุดี 127:2

“เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงน้อมใจยอมฟังพระเจ้า จงต่อสู้กับพญามาร และมันจะหนีไปจากท่าน”

ยากอบ 4:7

อะไรสำคัญที่สุด

What Matters Most

โดย ริก วอร์เรน

เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นความรัก บทเรียนที่สำคัญที่สุดที่พระองค์ต้องการให้คุณได้เรียนรู้บนโลกนี้ก็คือจะรักผู้อื่นได้อย่างไร เพราะความรักนี้เองทำให้เราเหมือนพระองค์มากที่สุด ดังนั้นความรักจึงเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดของพระบัญญัติทุกข้อที่พระองค์ประทานให้เรา “กฎเกณฑ์ทั้งหมดนั้นสามารถสรุปออกมาด้วยบทบัญญัติที่ว่า ‘จงรักผู้อื่นเหมือนรักตนเอง’”

ประโยคดังกล่าวนี้ มีความสำคัญอย่างยิ่งยวดสำหรับผู้นำฝ่ายจิตวิญญาณ ระดับความรักในโบสถ์ของคุณจะเป็นตัวบ่งชี้สุขภาพของชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณได้อย่างดีที่สุด อาจารย์เปาโล กล่าวว่า “ไม่ว่าข้าพเจ้าจะเชื่อ หรือทำอะไร แต่ถ้าปราศจากความรัก ข้าพเจ้าก็ล้มเหลว” พระเยซูกล่าวว่า ความรักมีไว้เพื่อให้เรารักซึ่งกันและกัน ไม่ใช่เพื่อให้เรารักกันแค่ตามที่มีอยู่ในหลักข้อเชื่อเท่านั้น

อะไรคือการเป็นพยานที่ดีที่สุดสำหรับโลกนี้ พระองค์กล่าวว่า “ความรักมากมายที่เรามีต่อกันและกัน จะพิสูจน์ให้โลกนี้เห็นว่า ท่านเป็นสาวกของเรา” ความรักไม่ใช่เพียงการนำมาเทศนา ย้ำเตือนกันเป็นบางครั้งบางคราว เหมือนกับเรื่องของการถวายหลังการประกาศเท่านั้น แต่คุณต้องสอนสมาชิกของคุณอย่างต่อเนื่องว่า ความรักนั้นเป็นเรื่องสำคัญในลำดับต้น ๆ ที่เดียว โยนาธานกล่าวว่า “ให้ความรักเป็นเป้าหมายสูงสุดของท่าน” คุณต้องช่วยให้คริสตจักรของคุณ มุ่งมั่นในเรื่องการสร้างความสัมพันธ์ โดยสอนถึงหลักความจริง 3 ข้อนี้

1. ชีวิตที่ปราศจากความรักนั้นไร้ค่าอย่างแท้จริง

บ่อยครั้งเราทำเหมือนกับว่า การสร้างความสัมพันธ์นั้น จะต้องถูกจัดลงในตารางประจำวัน เราพูดถึงการหาเวลาเพื่อลูกของเราหรือจัดเวลาเพื่อคนที่เกี่ยวข้องกับเรา ซึ่งเป็นภาพที่ทำให้เราเห็นว่าการสร้างความสัมพันธ์นั้นเป็นเพียงแคกิจกรรมส่วนหนึ่งในชีวิตของเรา เหมือนกับงานอื่นๆ อีกหลายๆ อย่างของเรา แต่พระเจ้าบอกว่า การสร้างความสัมพันธ์นั้นเป็นทั้งชีวิตของเรา

พระเยซูสรุปว่าสิ่งสำคัญที่สุดให้สายพระเนตรของพระเจ้ามีเพียง 2 ประการเท่านั้น คือ รักพระเจ้าและรักเพื่อนบ้าน พระองค์ตรัสว่า “จงรักพระเจ้าด้วยสิ้นสุดจิตสุดใจของท่าน...” นี่คือการปฏิบัติแรกและข้อใหญ่ที่สุด พระบัญญัติที่สองก็สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าอันแรกก็คือ “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”

พระบัญญัติข้ออื่นๆ และคำสั่งสอนของผู้เผยพระวจนะทั้งหลายตั้งอยู่บนพื้นฐานของพระบัญญัติ 2 ข้อนี้ ดังนั้นเมื่อเราเรียนรู้ที่จะรักพระเจ้า การเรียนรู้ที่จะรักผู้อื่นก็คือเป้าหมายที่สองของเราในชีวิต

ความไม่ว่างเป็นอันตรายที่สำคัญที่สุดของการสร้างสานความสัมพันธ์ คนเราหมดเวลาไปกับการดำเนินชีวิตให้อยู่รอด การทำงาน การจ่ายบิล และการทำอะไรต่ออะไรให้สำเร็จ ราวกับว่าสิ่งเหล่านั้นคือเป้าหมายสำคัญสูงสุดในชีวิต ทั้งๆ ที่ความเป็นจริงแล้ว มันไม่ใช่เลย เป้าหมายสำคัญในชีวิตคือการเรียนรู้ที่จะรัก รักพระเจ้า และรักเพื่อนบ้านต่างหาก ชีวิตที่ขาดความรักนั้นมีค่าเท่ากับศูนย์

การเรียนรู้ที่จะรักผู้อื่น
ก็คือเป้าหมายที่สอง
ของเราในชีวิต

2. ความรักจะคงอยู่ตลอดไป

เหตุผลที่พระเจ้าให้เราลำดับเรื่องความรักไว้เป็นความสำคัญสูงสุด เพราะความรักนั้นเป็นนิรันดร์กาล พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ว่า “มี 3 สิ่งที่จะอยู่ตลอดไป ความเชื่อ ความหวัง และความรัก และความรักใหญ่ที่สุด”

ความรักนั้นไม่เสื่อมสูญ แม้ซีเทเรซากล่าวว่า “สิ่งที่คุณทำไม่สำคัญเท่ากับความรักที่คุณใส่ลงไปในสิ่งที่你做” ความรักเป็นมรดกที่ไม่มีวันเสื่อมสลาย ผมเคยอยู่ข้างเตียงของคนที่กำลังใกล้ตายหลายคน เมื่อพวกเขาขึ้นอยู่กับความหวังของคนที่กำลังใกล้ตายหลายคน เมื่อพวกเขาขึ้นอยู่กับความหวังของคนที่กำลังใกล้ตายหลายคน เมื่อพวกเขาขึ้นอยู่กับความหวังของคนที่กำลังใกล้ตายหลายคน เมื่อพวกเขาขึ้นอยู่กับความหวังของคนที่กำลังใกล้ตายหลายคน

เมื่อชีวิตบนโลกกำลังจะจบลง พวกเราไม่ต้องการถูกล้อมรอบด้วยวัตถุ สิ่งที่เราต้องการคือผู้คน ผู้คนที่เรารัก ผู้คนที่เรามีความสัมพันธ์ ผู้คนที่เราผูกพัน

ในวาระสุดท้ายของชีวิต พวกเราจะตระหนักว่า ความสัมพันธ์นั้นคือทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตเรา ผู้ที่ฉลาดคือผู้ที่ได้เรียนรู้ความจริงข้อนี้ก่อนที่มันจะสายเกินไป

3. พวกเราจะถูกประเมินผลจาก ความรักของเรา

สิ่งหนึ่งที่พระเจ้าใช้วัดความเป็น
ผู้ใหญ่ว่ามีจิตวิญญาณของเราก็คือ
คุณภาพของสัมพันธภาพที่คุณมี ใน
สวรรค์นั้น พระเจ้าคงไม่พูดว่า
“บอกเรามาถึงอาชีพของเจ้า เงินใน
บัญชีของเจ้า หรืองานอดิเรกของเจ้า”
พระเจ้าคงจะทบทวนว่าเราปฏิบัติต่อผู้
อื่นอย่างไร โดยเฉพาะคนที่ต้องการ
ความช่วยเหลือ พระเยซูตรัสว่า การที่
จะรักใคร่ก็คือ การรักครอบครัวของ
เราและสนใจความต้องการพื้นฐานของ
เรา ‘เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้า
ท่านกระทำเช่นนี้แก่ผู้เล็กน้อยที่สุด
ก็เหมือนกับได้กระทำต่อเราด้วย’

มนุษย์เราจำเป็นต้องเข้าใจให้
ดีว่า เมื่อถึงเวลาต้องไปสู่ชีวิตนิรันดร์
เราจะต้องทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างไว้เบื้องหลัง
สิ่งเดียวที่ติดตัวเราไปคือคุณลักษณะ
ของเรา ดังนั้นในไบเบิลจึงกล่าวไว้ว่า
“สิ่งเดียวเท่านั้นที่ติดตัวเราไปคือ
ความเชื่อ ซึ่งพิสูจน์ได้จากความรัก
ที่แสดงออก”

ความไม่ว่าง
เป็นอันตรายที่สำคัญที่สุด
ของการสร้างสาน
ความสัมพันธ์

เมื่อเรารู้เช่นนี้แล้ว ก็ควรจะหนุนใจให้พวกเราอธิษฐานทุกเช้าด้วย
คำอธิษฐานง่ายๆ ว่า “ข้าแต่พระเจ้า ไม่ว่าข้าพระองค์จะทำได้ในวันนี้ ขอให้
ข้าพระองค์แน่ใจว่าได้ทำไปด้วยความรักที่มีต่อพระองค์ และต่อผู้อื่น เพราะนั่น
เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตเราโดยตรง ข้าพระองค์ไม่ต้องการให้วันนี้ผ่านไปโดย
เปล่าประโยชน์”

ทำไมพระเจ้าต้องให้เวลาคุณอีก 1 วัน
ถ้าคุณจะทำให้วันนี้ผ่านไปโดยไร้ประโยชน์เล่า

จนกว่าจะพบกันใหม่
ริก วอร์เรน

ข้อพระธรรมหนุนใจ

“ไม่ว่าข้าพเจ้าจะเชื่อ หรือทำอะไร
แต่ถ้าปราศจากความรัก ข้าพเจ้าก็ล้มเหลว”

1 โครินธ์ 13:3

“ความรักมากมายที่เรามีต่อกันและกัน
จะพิสูจน์ให้โลกนี้เห็นว่า ท่านเป็นสาวกของเรา”

ยอห์น 13:35

“ให้ความรักเป็นเป้าหมายสูงสุดของท่าน”

1 โครินธ์ 13:13

“พวกท่านจงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่าน
ด้วยสุดจิตของท่าน ด้วยสุดกำลังของท่านและด้วยสุดความคิดของท่าน
และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”

ลูกา 10:27

“มี 3 สิ่งที่ต้องอยู่ตลอดไป ความเชื่อ ความหวัง และ
ความรัก และความรักใหญ่ที่สุด”

1 โครินธ์ 13:13

“เราบอกความจริงแก่ท่านว่า
ถ้าท่านกระทำเช่นนี้แก่ผู้เล็กน้อยที่สุด
ก็เหมือนกับได้กระทำต่อเราด้วย”

มัทธิว 25:40

“สิ่งเดียวเท่านั้นที่ติดตัวเราไปคือความเชื่อ
ซึ่งพิสูจน์ได้จากความรักที่แสดงออก”

กาลาเทีย 5:6

ทำอย่างไรเมื่อเกิดความขัดแย้ง

What To Do About Conflict

โดย ริก วอร์เรน

ความขัดแย้งเกิดขึ้นได้ และไม่มีหนทางที่จะหลบเลี่ยงมันได้ ความขัดแย้งเกิดขึ้นได้ทั้งในที่ทำงาน ที่โรงเรียน ที่บ้าน หรือแม้แต่ในโบสถ์เองก็ตาม! หลายๆ คนพยายามที่จะวางเฉย เมื่อความขัดแย้งเกิดขึ้น โดยหวังว่าเดี๋ยวสถานการณ์อย่างนี้ ก็จะผ่านพ้นไปเอง แต่มันจะไม่เป็นเช่นนั้นหรอกครับ

เมื่อความขัดแย้งเกิดขึ้น คุณต้องเข้าไปจัดการกับมัน ถ้าคุณมีความขัดแย้งกับคนที่คุณทำงานด้วย หรือกับคนในบ้านคุณเอง หรือกับคนที่โรงเรียน คุณต้องจัดการกับมันอย่างเร่งด่วน อย่าปล่อยให้มันหมักหมมจนแตกกลายเป็นหนอง

มันผิดมาก ๆ ที่คิดว่า “ช่างมันเถอะ และหวังว่ามันจะผ่านพ้นไปได้เอง” ผมสามารถบอกคุณได้จากประสบการณ์ “มันไม่มีทางสำเร็จหรอก” การเมินเฉยต่อความขัดแย้ง ไม่สามารถขจัดความขัดแย้ง ให้หมดไปได้

เอเฟซัส 4:26-27 กล่าวไว้ว่า โกรธก็โกรธได้ แต่อย่าทำบาป อย่าให้ถึงตะวันตก ก็ยังโกรธอยู่ และอย่าให้โอกาสแก่พญามาร

บางคนรู้สึกประหลาดใจมากเมื่ออ่านพระวจนะข้อนี้ในครั้งแรก พวกเขาจะถามว่า “มันถูกต้องหรือที่คริสเตียนจะโกรธได้? ใช่ครับ เป็นเรื่องถูกต้องแน่นอน แล้วผมรู้ได้อย่างไรว่ามัน

ถ้าคุณรักเป็น
คุณก็จะโกรธเป็น

เป็นเรื่องถูกต้องที่คริสเตียนก็โกรธได้? งั้นให้ผมถามคุณอย่างนี้แล้วกัน พระเยซูเคยโกรธไหม? ใช่แล้ว พระองค์เคยโกรธ แล้วพระองค์เคยทำบาปมั๊ย? ไม่ พระองค์ไม่เคยทำบาป เห็นได้ชัดเลยว่า หลายครั้งความโกรธก็เป็นเรื่องที่เหมาะสมได้

พระวจนะที่กล่าวว่า โกรธก็โกรธเถิด แต่อย่าปล่อยให้ความโกรธนำคุณไปสู่การทำบาป นี่ย่อมเป็นการอธิบายว่า มีความโกรธบางชนิดที่นำคุณไปสู่การกระทำบาปและมีความโกรธบางชนิดที่ไม่นำคุณไปสู่การกระทำบาป มีวิธีทั้งที่ถูกและไม่ถูกในการโกรธ แล้วคุณจะรู้ถึงความแตกต่างได้อย่างไร?

อะไรคือความโกรธแบบผิดๆ

ความโกรธแบบผิดๆ คือ ความโกรธที่ไม่ยอมเลิก โกรธก็โกรธเถิด แต่อย่าปล่อยให้ความโกรธนำคุณไปสู่การทำบาป และอย่าโกรธตลอดทั้งวัน เพราะนั่นเป็นการเปิดโอกาสให้แกพญามาร ให้รับแก้ไข อย่าได้โกรธทั้งวันโดยไม่เลิก ในพระธรรมฟิลิปปี กล่าวไว้ว่า “อย่าเข้านอนถ้ายังโกรธอยู่” พวกเราเองก็เป็นแบบนี้ในบางครั้ง ถ้าคุณบอกกับคู่ครองของคุณว่า “ในชีวิตแต่งงานของเรา เราจะไม่เข้านอนถ้ายังโกรธกันอยู่” ผมเชื่อว่าคุณสามารถคลี่คลายหลายๆ ปัญหาได้รวดเร็วขึ้นอย่างแน่นอน

อย่าปล่อยให้ความโกรธค้างค้ำอยู่ในใจ ความโกรธที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขจะเปลี่ยนไปเป็นความขุ่นเคือง จากนั้นก็จะเปลี่ยนไปเป็นความขมขื่น ความขมขื่นนั้นเป็นบาปเสมอ ความขุ่นเคืองใจก็เป็นบาปด้วย อารมณ์เหล่านี้ล้วนแล้วแต่ผิดทั้งนั้น ความโกรธนั้นถือว่าเป็นเรื่องที่รับได้ มันเป็นปฏิกิริยาการตอบสนองที่เหมาะสม ถ้าคุณรักเป็น คุณก็จะโกรธเป็น ผมจะรู้สึกโกรธเมื่อผมเห็นผู้คนใช้ชีวิตอยู่กับสิ่งที่ไร้สาระ ผมจะรู้สึกโกรธเมื่อเห็นผู้คนพากันก้าวเดินเข้าสู่สิ่งที่พวกเขาเชื่ออยู่เต็มอกว่าผิด และพวกเขาก็รู้ต่อไปว่า มันจะทำลายพวกเขา ในที่สุดเมื่อคุณห่วงใย ใส่ใจกับผู้คน บางครั้งความโกรธก็เป็นการตอบสนองที่เหมาะสม

แต่พระคัมภีร์บอกเราว่า คุณต้องแก้ไขมันอย่างรวดเร็ว ถ้าผมกลักรู้สึกโกรธไว้ ท้องไส้ผมคงเต็มไปด้วยรอยแผลต่างๆ คุณว่ามันเป็นความจริงใช่ไหม? ความตึงเครียด โรคกระเพาะ

เล่นงาน อาการปวดคอ หรือความเจ็บปวดในที่อื่นๆ ที่ร่างกาย พระคัมภีร์กล่าวว่า “รีบจัดการกับมันอย่างรวดเร็ว” อย่าปล่อยให้มันค้างค้ำคาใจอยู่ แก้ไขความขัดแย้งให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

ความเครียดส่วนใหญ่เกิดจากความขัดแย้งที่ไม่เคยได้รับการแก้ไข แทนที่จะจัดการปัญหาให้หลุดพ้นไปตั้งแต่แรก คุณกลับปล่อยให้มันรบกวนคุณวันแล้ววันเล่า จนกระทั่งคุณถูกความตึงเครียดเล่นงานเข้าให้ในที่สุด

ความโกรธ
ที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข
จะเปลี่ยนไปเป็น
ความขุ่นเคือง
จากนั้นก็เปลี่ยนไปเป็น
ความขมขื่น

แล้วอะไรคือทางออก?

ผมจะจัดการกับความขัดแย้งอย่างรวดเร็วได้อย่างไร? ผมจะบอกคุณให้ แต่คุณอาจจะไม่ค่อยชอบมันเท่าไรนัก ทางออกในการแก้ไขข้อขัดแย้งนั้น มีอยู่แค่เพียงคำเดียวเท่านั้น นั่นก็คือ “การเผชิญหน้า” ถูกต้องแล้ว ถ้าคุณตั้งใจจะแก้ไขข้อขัดแย้ง คุณต้องเผชิญหน้า แต่คุณต้อง

**ความเครียดส่วนใหญ่
เกิดจากความขัดแย้ง
ที่ไม่เคยได้รับการแก้ไข**

ไม่เผชิญหน้าด้วยความโกรธ ความจริงแล้ว
คุณไม่ควรเผชิญหน้าด้วยความโกรธ แต่ต้อง
เผชิญหน้าด้วยท่าทีแห่งความรัก นำความรักไป
ให้คนๆ นั้น พุดกับเขาด้วยความรัก แล้วจัดการ
แก้ปัญหาอย่างรวดเร็วโดยไม่อ้อมค้อม

มีสักกี่คนที่ชอบการเผชิญหน้า? นั่นคือ
สิ่งที่ผมเชื่อ มีน้อยมากในพวกเราที่จะสนุกกับ
การเผชิญหน้า คนประเภทเดียวเท่านั้นที่ชอบการ
เผชิญหน้าก็คือพวกที่ชอบมีเรื่องนั่นเอง พวกนี้
จะยินดีและสนุกมากกับการเผชิญหน้า พวกเขา
จะตรงเข้าไปหาคนๆ นั้น และพุดว่า “นั่นไง
คุณกำลังหาเรื่องอีกแล้ว” นั่นแหละคือสิ่งที่เราใจ
พวกเขา แต่ผู้คนปกติทั่วไป ไม่มีใครหรอกที่ชอบ
การเผชิญหน้า โชคไม่ดีเลย เนื่องจากมันเป็น
เพียงทางเดียวเท่านั้นที่จะแก้ไขความขัดแย้งให้
ยุติลงได้ มันเสี่ยงและไม่สนุกด้วย หนาซำมัน
อาจย้อนกลับมาตีเจ้าแสบหน้าคุณเองได้ด้วย
ดังนั้น คนปกติทั่วไป จะพยายามอย่างยิ่งที่จะ
หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้า

เมื่อคุณจำเป็นต้องเผชิญหน้า อะไรเป็นวิธี
ที่ดีที่สุดที่จะทำได้? ในพระคัมภีร์ยากอบ 1:19
บอกเราถึงกฎ 3 ข้อในการเผชิญหน้าว่า: ดังนั้น
พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า จงให้ทุกคน ไวในการ
ฟัง ซ้าในการพุด ซ้าในการโกรธ นี่คือกฎเหล็ก
3 ข้อ ที่คุณต้องนำไปใช้เมื่อต้องเผชิญหน้ากับคน
อื่น ไวในการฟัง ซ้าในการพุด และซ้าในการโกรธ
ถ้าคุณทำ 2 อย่างแรกได้ อย่างที่ 3 จะเป็นไปโดย
อัตโนมัติเอง ถ้าคุณพยายามอดทนฟัง และถ้าคุณ
ซ้าในการพุด คุณก็จะซ้าที่จะโกรธเอง มีบางคน
ชี้ให้เห็นว่า พระเจ้าให้หูเรา 2 ข้าง 1 ปาก
ดังนั้นเราก็ควรจะฟังเป็น 2 เท่า คือฟังให้มาก
พุดให้น้อยนั่นเอง

คุณฟังเพื่ออะไรนะหรือ? คุณกำลังฟัง
“ความเจ็บปวด” ของคนๆ นั้นนั่นเอง คนที่ได้
รับความเจ็บปวดนั้น มักจะทำให้ผู้อื่นเจ็บปวด

**คุณไม่ควรเผชิญหน้า
ด้วยความโกรธ
แต่ต้องเผชิญหน้า
ด้วยท่าทีแห่งความรัก
นำความรักไปให้คนคนนั้น**

**ไวในการฟัง ซ้าในการพุด
และซ้าในการโกรธ
ถ้าคุณทำ 2 อย่างแรกได้
อย่างที่ 3 จะเป็นไปโดยอัตโนมัติเอง**

ด้วย เมื่อใครคนหนึ่งกลายเป็นพวกเงี่ยน
ส่วนใหญ่แล้วเป็นเพราะคนๆ นั้นเคยถูกทำร้าย
มาก่อน เมื่อคุณเข้าใจถึงความเจ็บปวดของเขา
คุณก็จะเข้าใจได้ดีขึ้นว่าทำไมพวกเขาถึงได้ทำ
อะไรเช่นนั้น เมื่อนั้นคุณเองจะมีความอดทนให้
กับพวกเขาได้มากขึ้น ความเข้าใจนั้น จะนำมาซึ่ง
ความอดทนเสมอ เมื่อเราไม่เข้าใจสิ่งต่างๆ เราก็
จะไม่อดทน แต่เมื่อเราเข้าใจพวกเขา เราจะ
อดทนได้มากขึ้น

พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวไว้ว่า คุณทำมัน
ได้ทราบเท่าที่คุณปรารถนาที่จะทำ ถ้าคุณได้ทำใน
ส่วนของคุณแล้ว คุณก็ไม่ต้องไปกังวลว่าการตอบ
สนองของพวกเขาจะเป็นอย่างไร ปัญหาที่เหลือ
จะเป็นภาระของคนอื่นเอง มันเป็นปัญหาของ
พวกเขา มันไม่ใช่ปัญหาของคุณอีกต่อไปแล้ว
ถ้าคุณไปหาคนๆ นั้นและบอกกับเขาว่า “ทั้งหมด

นี่คือสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมที่ผมสมควรทำให้แก่
คุณ” พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บอกว่า “คุณได้ทำ
หน้าที่ของคุณอย่างสมบูรณ์แล้ว” คุณได้พยายาม
ที่จะแก้ไขความขัดแย้งที่เกิดขึ้น เท่าที่คุณจะ
สามารถทำได้ เพราะคุณได้พยายามที่จะอยู่อย่าง
มีสันติสุขกับทุกๆ คนแล้ว

และนั่นแหละคือสิ่งที่พระเจ้าเรียกร้องจากคุณ

จนกว่าจะพบกันใหม่
ริก วอร์เรน

**คุณฟังเพื่ออะไรนะหรือ?
คุณกำลังฟัง
“ความเจ็บปวด”
ของคนๆ นั้น**

ข้อพระธรรมหนุนใจ

“โกรธก็โกรธได้ แต่อย่าทำบาป อย่าให้ถึงตะวันตก
ก็ยังโกรธอยู่ และอย่าให้โอกาสแก่พญามาร”

เอเฟซัส 4:26-27

“อย่าเข้าอนธายังโกรธอยู่”

เอเฟซัส 4:26

“รีบจัดการกับมันอย่างรวดเร็ว”

เอเฟซัส 4:26

“ดังนั้น พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า จงให้ทุกคน
ไวในการฟัง ช้าในการพูด ช้าในการโกรธ”

ยากอบ 1:19

ขอบคุณพระเจ้าสำหรับ ความอ่อนแอของคุณ

Thank God for Your Weakness

โดย ริก วอร์เรน

แทนที่จะหลบซ่อนและปฏิเสธความอ่อนแอของเรา เราควรหัดเรียนรู้ที่จะรู้จักและกึ่งจดจำมันไว้ เรายังต้องเรียนรู้ที่จะแบ่งปันมันให้กับผู้อื่น และยังคงเรียนรู้ที่จะรู้จักมีความปีติยินดีในความอ่อนแอของเราด้วย

ผมเองได้พยายามดิ้นรนต่อสู้กับความพิการของผมมาตลอดทั้งชีวิต ผมเกิดมาพร้อมกับความผิดปกติทางเคมีในสมองของผม ซึ่งทำให้การพูดในที่สาธารณะของผมนั้นเต็มไปด้วยความเจ็บปวดทรมาน ผมจะมีอาการปวดหัวอย่างรุนแรง รู้สึกถึงแสงแปลบแปลบที่รบกวน ๆ ที่เจ็บปวด และมักจะตื่นกลัวอย่างไร้เหตุผลเวลาต้องพูดในที่สาธารณะ มันเป็นปัญหาทางพันธุกรรมซึ่งต้องการรักษาด้วยยา ถ้าหากหมอสามารถที่จะรักษามันได้แล้วละก็ ป่านนี้มันคงหายไปหลายปีแล้ว

ในฐานะศิษยาภิบาลและนักเทศน์ แนนอนที่เดียวที่อาการเหล่านี้จะเป็นเหมือนหนามแหลมในงานพันธกิจของผมไปจนตลอดชีวิต นักเทศน์ทุกคนรู้ว่า สารอะดรีนาลีนนั้นคือมิตรที่ดีที่สุดของคุณ ถ้าคุณไม่มีสารอะดรีนาลีน คุณจะกลายเป็นคนที่น่าเบื่อหน่ายสุด ๆ ยิ่งกว่านั้นการต้องขึ้นเทศนาถึง 6 ครั้ง ในทุกๆ วันอาทิตย์เป็นปี ๆ ผมจำเป็นต้องมีสารอะดรีนาลีนเพื่อให้ผมสามารถเทศนาไปได้อย่างตลอดรอดฝั่งแต่แทนที่จะเป็นสิ่งที่ช่วยผม สารอะดรีนาลีนกลับทำให้ผมต้องทุกข์ทรมานเหลือเกิน องค์ประกอบสำคัญที่นักเทศน์ปรารถนามากที่สุดเพื่อให้งานสำเร็จกลับเป็นเหมือนดั่งยาพิษสำหรับตัวผม

บางครั้งผู้คนถามผมว่าเมื่อผมขึ้นเทศนาที่คริสตจักรแซดเดิ้ลแบค ผมรู้สึกภาคภูมิใจมั้ยที่ได้มีโอกาสเทศนาให้กับคนเป็นจำนวนมากฟัง ตอบโดยสัตย์จริงแล้ว นั่นเป็นสิ่งที่สุดท้ายที่ผมคำนึงถึง ปกติแล้วผมมักจะอธิษฐานว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอพระองค์ช่วยผมให้รอดผ่านครั้งนี้ไปได้อีกครั้งด้วย” ถ้าหากผมไม่ได้ถูกทำให้เชื่อมาตลอดว่าพระเจ้าได้ทรงเรียกผมให้มาเป็นนักเทศน์ พระองค์ได้ประทานความสามารถนี้ให้แก่ผม และยังคงช่วยพรในการเป็นนักเทศน์ให้แก่ผมแล้วละก็ ป่านนี้ผมคงหันไปทำมาหากินอย่างอื่นที่ทำให้ชีวิตผมสบายกว่านี้แน่ ๆ

ผมอยู่ในพันธกิจมานานกว่า 30 ปีแล้ว ผมได้ลองทำทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นไปได้ในการพยายามแก้ไขปัญหานี้ ผมได้อธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้ อธิษฐานอดอาหารหลาย ๆ วัน ไปหาหมอที่มีชื่อเสียงที่สุด ปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญที่เก่งที่สุด อ่านหนังสือที่ดีที่สุด แต่พระเจ้าก็เลือกที่จะไม่รักษาความเจ็บป่วยของผม แม้ว่าผมจะยังหมั่นอธิษฐานขอในเรื่องนี้ ขอที่จะรักษาผมจากอาการป่วยนี้

อะไรคือบทเรียนจากเหตุการณ์นี้?

บทเรียนคือพระเจ้าทรงใช้คนที่อ่อนแอ แต่ทำไมพระองค์ถึงทำเช่นนั้น? อาจารย์เปาโลได้บอกเราในพระธรรม 2 โครินธ์ว่า ด้วยว่าเราไม่ได้ประกาศตัวเราเอง แต่ได้ประกาศพระเยซูคริสต์ว่าทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และได้ประกาศตัวเราเองเป็นผู้รับใช้ของท่านทั้งหลายเพราะเห็นแก่พระเยซู เพราะว่าพระเจ้าองค์นั้นผู้ได้ตรัสสั่งให้แสงสว่างออกมาจากความมืด ได้ทรงส่องสว่างเข้ามาในจิตใจของเรา เพื่อให้เรามีความสว่างแห่งความรู้ถึงสง่าราศีของพระเจ้าปรากฏในพระพักตร์ของพระเยซูคริสต์ แต่เรามีทรัพย์สมบัตินี้อยู่ในภาษาพระดิน เพื่อให้เห็นว่าฤทธิ์เดชอันเลิศนั้นเป็นของพระเจ้า ไม่ได้มาจากตัวเราเอง

พระเจ้าทรงใช้หม้อดิน ก็คือมนุษย์ผู้
อ่อนแอเช่นเรา เพื่อพระสิริจะเป็นของพระองค์
พระเจ้าได้ทรงใช้ผมสร้างคริสตจักรแชดเดิลแบค
แต่พละกำลังและอำนาจนั้นมาจากพระองค์

ผมได้รับชื่อเสียงจากความจริงที่ว่าพระองค์
ใช้ใครคนหนึ่งที่มีความอ่อนแอในการพูดต่อหน้า
ผู้อื่น ให้ไปเทศนาให้คนกว่า 20,000 คน ฟังใน
ทุก ๆ วันอาทิตย์ นั่นเป็นการจัดเตรียมของ
พระเจ้า

ถ้าการแบ่งปันเรื่องความพิการของผมเป็น
เหตุให้คุณเลิกแก้ตัวที่จะไม่รับใช้แล้วละก็ ถือว่า
ผมได้บรรลุเป้าหมายของผมแล้ว หนึ่งในพระ
วจนะประจำใจสำหรับชีวิตผมคือใน พระธรรม 2
พงศาวดารบทที่ 16 ข้อ 9 ที่ว่า “เพราะว่า
พระเนตรของพระเยโฮวาห์ไปมาอยู่เหนือ
แผ่นดินโลกทั้งสิ้น เพื่อสำแดงฤทธานภาพ
ของพระองค์โดยเห็นแก่ผู้เหล่านั้นที่มีใจจริง
ต่อพระองค์”

พระเจ้ามองหาคนที่พระองค์จะใช้

ผมเคยคิดว่าพระเจ้านั้นลำเอียง ผมเคยคิด
อย่างนั้นจริง ๆ ผมเคยคิดว่าพระเจ้าอาจจะ
กวาดตามองดูผู้คนและพูดว่า “เราจะใช้เจ้า
จะใช้เจ้าและพวกเจ้าทั้งหมด นั่นถือเป็นโชค
(ที่สาหัสหน่อย)”

พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวว่า พระเจ้ามอง
หาคนที่พระองค์จะทรงใช้ และถ้าคุณเป็นคนที่
ใช้ได้ พระองค์ก็จะใช้คุณ และจะใช้อย่างเต็มที่
ด้วย ผมเชื่อว่าพระเจ้าได้ทรงใช้พันธกิจของผม
ให้ดำเนินไปในวิถีของพระองค์ เพราะว่าผมได้

บอกกับพระองค์ว่า “ผมยินดีที่จะทำอะไรที่นำ
ความเจ็บปวดที่สุดมาสู่ผมเพื่อที่จะนำพระสิริอัน
สูงสุดมาสู่พระองค์”

คุณอาจพูดว่า “พระเจ้าไม่สามารถใช้ผม
อย่างนั้นได้” ถ้าเช่นนั้นคุณคิดผิดแล้ว อะไรคือข้อ
แก้ตัวของคุณในการไม่ยอมให้กับพระเยซูคริสต์
เต็ม 100% ในการรับใช้ของคุณ? พวกเรามักจะ
ทำกันเหวี่ยงเหวี่ยง ไม่เต็มที่ ทั้งผมและคุณ
เราซ่อนความอ่อนแอของเราไว้ เพราะเราไม่
ต้องการให้ใครรู้ถึงความอ่อนแอของเรา ดังนั้น
แทนที่เราจะชื่นชมยินดีกับมัน ปลอຍให้พระเจ้า
ใช้มัน เรากลับซ่อนมัน ปฏิเสธมัน เราเก็บมันไว้
ในตู้อย่างมิดชิด และแสร้งทำเหมือนกับว่าเราไม่มี
ความอ่อนแอเลย

คุณอาจพูดว่า “ริก คุณไม่รู้จักภูมิหลังของ
ผม”

ผมบอกว่า “พระองค์ต้องการใช้ภูมิหลังอัน
นั้น”

คุณพูดว่า “ผมมีความเจ็บปวดในชีวิต”

ผมบอกว่า “พระองค์ต้องการใช้ความเจ็บ
ปวดนั้น”

คุณพูดว่า “ริก ผมรู้สึกกลัวนะ”

ผมบอกว่า “พระเจ้าก็ต้องการใช้ความกลัว
นั้น”

ผมได้เจอนักเทศน์หลายคนที
ประกาศถึงความเข้มแข็งทาง
จิตวิญญาณของพวกเขา
แต่ผมยังไม่เคยพบคนที่ประกาศ
ถึงความเป็นปุถุชนคนธรรมดาๆ
ที่อ่อนแอของเขาเลย

พันธกิจประเภทไหนที่จะอยู่ได้อย่าง ยั่งยืน?

พันธกิจที่ใช้ความจริงเป็นตัวขับเคลื่อน
เป็นของจริงเป็นของแท้ พันธกิจที่มีผู้นำที่อาจจะ
อ่อนด้อย แต่สัตย์ซื่อพอที่จะไม่ตีสองหน้าด้วย
การไม่ยอมแบ่งปันความอ่อนแอของเขา ผมได้
เจอนักเทศน์หลายคนทีประกาศถึงความเข้มแข็ง
ทางจิตวิญญาณของพวกเขา แต่ผมยังไม่เคยพบ
คนที่ประกาศถึงความเป็นปุถุชนคนธรรมดาๆ
ที่อ่อนแอของเขาเลย

เราต้องการที่จะซ่อนมันไว้ แต่การปฏิเสธ
ความเป็นปุถุชนธรรมดาๆ ของคุณนั้น ไม่เพียง
ก่อความเสียหายแก่ตัวคุณเองเท่านั้น แต่มันยัง
ก่อความเสียหายให้แก่คริสตจักรของคุณด้วย
อันที่จริงแล้ว ผมเชื่อว่าความเป็นมนุษย์ปุถุชน
ธรรมดาๆ ของคุณนั่นเอง คือพลังที่ยิ่งใหญ่อย่าง
แท้จริง

คุณเห็นหรือยังว่า พระเจ้ามอบรางวัลที่ยิ่งใหญ่
ให้แก่หม้อดินธรรมดาๆ
เพื่อที่พระสิริจะเป็นของพระองค์

ข้อพระธรรมหนุนใจ

“ด้วยว่าเราไม่ได้ประกาศตัวเราเอง
แต่ได้ประกาศพระเยซูคริสต์ว่าทรงเป็นองค์พระ
ผู้เป็นเจ้า และได้ประกาศตัวเราเองเป็นผู้รับใช้
ของท่านทั้งหลายเพราะเห็นแก่พระเยซู
เพราะว่าพระเจ้าองค์นั้น ผู้ได้ตรัสสั่งให้แสงสว่าง
ออกมาจากความมืด ได้ทรงส่องสว่างเข้ามาในจิตใจ
ของเรา เพื่อให้เรามีความสว่างแห่งความรู้ถึงสง่าราศีของพระเจ้า
ปรากฏในพระพักตร์ของพระเยซูคริสต์
แต่ว่าเรามีทรัพย์สมบัติอยู่ในภพนี้
เพื่อให้เห็นว่าฤทธิ์เดชอันเลิศนั้นเป็นของพระเจ้า
ไม่ได้มาจากตัวเราเอง”

2 โครินธ์ 4:5-7

“เพราะว่าพระเนตรของพระเยโฮวาห์ไปมาอยู่เหนือแผ่นดินโลกทั้ง
สิ้น เพื่อสำแดงฤทธาานุภาพของพระองค์โดยเห็นแก่ผู้เหล่านั้นที่มี
ใจจริงต่อพระองค์”

2 พงศาวดาร 16:9

ขอบคุณพระเจ้าแม้ในช่วง เวลาแห่งความยากลำบาก

Thank God thru Difficult Times

โดย ริก วอร์เรน

คุณบางคนอาจจะผ่านปีที่ยากลำบากมาแล้ว คุณต้องอดทนกับคำวิพากษ์วิจารณ์ต่างๆ บางคนอาจกำลังตกงาน บางคนอาจกำลังประสบกับชีวิตแต่งงานที่ไม่ราบรื่นนัก

และแล้วโอกาส “ขอบคุณพระเจ้า” ก็มาถึง เราจะสามารถขอบคุณพระเจ้าแม้ในช่วงเวลาที่ยากลำบากได้มั๊ย? แน่นอนว่าเราขอบคุณพระองค์ได้ ในพระธรรม 1 เธสะโลนิกา 5:18 บอกไว้ว่า “จงขอบคุณพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละ เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์ เพื่อท่านทั้งหลาย”

พระวจนะข้อนี้ไม่ได้บอกให้เราขอบคุณพระเจ้าในทุกๆ อย่าง แต่ให้ขอบคุณพระเจ้าสำหรับทุกๆ สถานการณ์ที่เกิดขึ้น ผมเห็นการแปลความหมายในข้อนี้อย่างผิดๆ เพียงๆ มาตลอด

คุณไม่ต้องขอบคุณพระคุณสำหรับความชั่วร้ายที่เกิดขึ้นในโลกนี้ ถ้าถูกๆ ของผมถูกฆาตกรรม ผมจะไม่รู้สึกขอบคุณ คุณ ถ้าภรรยาผมเจ็บป่วย ผมก็จะไม่รู้สึกขอบคุณเช่นกัน พระคัมภีร์ไม่ได้บอกให้เราขอบคุณในสิ่งชั่วร้าย แต่ให้ขอบคุณในทุกๆ กรณีที่เกิดขึ้น ไม่ว่าสถานการณ์นั้นๆ จะเลวร้ายอย่างไร คุณสามารถ

ขอบคุณพระคุณพระเจ้าได้เสมอ เพราะว่าจุดประสงค์ของพระองค์นั้น ยิ่งใหญ่กว่าปัญหาที่เกิดขึ้นกับผมมากมายนัก พระองค์จะทรงให้พละกำลังแก่ผม ในการเอาชนะปัญหานั้นๆ ผมรู้ว่า ผมจะเติบโตขึ้นผ่านประสบการณ์นั้นๆ ถ้าผมยินยอมให้พระเจ้าช่วยเหลือผมให้ผมเติบโต

ผมไม่ต้องรู้สึกขอบคุณให้กับสิ่งที่ชั่วร้าย แต่ผมรู้สึกถึงการขอบคุณพระคุณได้ แม้จะมีสิ่งชั่วร้ายเกิดขึ้น คุณจะรู้สึกขอบคุณได้อย่างไรถ้าคุณสูญเสียการงานของคุณ ความเจ็บป่วยของคุณ หรือคู่ครองของคุณ?

พระวจนะข้อนี้ไม่ได้บอกให้เรา
ขอบคุณพระเจ้าในทุกๆ อย่าง
แต่ให้ขอบคุณพระเจ้าสำหรับ
ทุกๆ สถานการณ์ที่เกิดขึ้น

พระคัมภีร์ไม่ได้บอกให้เรา
ขอบคุณพระคุณในสิ่งชั่วร้าย
แต่ให้ขอบคุณพระคุณในทุกๆ
กรณีที่เกิดขึ้น
ไม่ว่าสถานการณ์นั้นๆ
จะเลวร้ายอย่างไร
คุณสามารถขอบคุณพระคุณ
พระเจ้าได้เสมอ

คุณไม่ควรมองเพียงแค่สิ่งที่คุณสูญเสียไปเท่านั้น แต่ให้มองถึงสิ่งที่คุณยังคงมีอยู่ เพราะว่ามองไปแล้ว คุณก็ยังมียะไรเหลืออีกตั้งมากมายในชีวิตไม่ใช่หรือ อย่างหนึ่งที่แน่ๆ ก็คือ ก็ตอนนี้คุณยังมีชีวิตอยู่ไง!

ดังนั้นคำถามก็คือ:

ทุกวันนี้ คุณรู้ตัวบ้างหรือไม่ว่าคุณได้อะไรมาตั้งมากมายแล้วโดยที่คุณไม่เคยตระหนักถึงมันมาก่อนเลย? ไม่ว่าจะเป็นสุขภาพของคุณ? อิศราภาพในด้านต่างๆ ของคุณ? หรือสถานะความสัมพันธ์กับคนรอบข้างของคุณ?

มีเพลงเก่าเพลงหนึ่งที่ชื่อว่า “นับพระพร” ที่เขียนไว้ว่า “นับพระพรที่ได้รับ นับดูทีละอัน” เราเองก็ควรทำเช่นเดียวกัน เราต้องทำลิสต์ถึงสิ่งต่างๆ ที่เราสมควรต้องขอบคุณพระคุณ ขอบคุณพระคุณสำหรับครอบครัวเรา ขอบคุณพระคุณสำหรับมิตรภาพที่เรามี ขอบคุณพระคุณสำหรับพันธกิจการรับใช้ของเรา หรืออะไรก็ตามที่เรารู้สึกสมควรขอบคุณพระคุณ

ในเวลาแห่งความยากลำบาก นั่นก็คือเวลาที่คุณควรจะระลึกถึงทุกๆ สิ่งทีองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงประทานไว้ให้แก่คุณ

การกลับใจใหม่ กลายมาเป็นคนที่รู้จักสำนึกในพระคุณอย่างแท้จริงนั้น นั่นถือได้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ยอดเยี่ยมที่สุดที่เคยเกิดขึ้นในชีวิตของคุณ มันดียิ่งกว่าโปรแกรมการลดน้ำหนัก หรือการออกกำลังกายที่คุณเริ่มทำ ความรักไม่ใช่อารมณ์ความรู้สึกที่ดีหรือยอดเยี่ยมที่สุด แต่การรู้สึกสำนึกในพระคุณต่างหากที่เป็น

เมื่อคุณรู้สึกขอบคุณพระคุณในทุกๆ กรณี แม้จะตกอยู่ท่ามกลางสถานการณ์ที่ยากลำบากเท่าที่คุณได้เพิ่มภูมิคุ้มกันต้านต่อโรคภัยไข้เจ็บ รวมไปถึงความสามารถในการต่อสู้กับความเครียดต่างๆ ให้กับตัวคุณเองด้วย

คุณรู้ตัวบ้างหรือไม่ว่า
คุณได้อะไรมาตั้งมากมายแล้ว
โดยที่คุณไม่เคยตระหนัก
ถึงมันมาก่อนเลย?

นอกจากนี้ คุณจะไม่สามารถค้นพบ
พระประสงค์ของพระองค์ที่ทรงมีต่อชีวิตของคุณ
ได้ หาก你不รู้สึกถึงการขอบพระคุณ ลองกลับ
ไปอ่านพระธรรม 1 เธสะโลนิกา 5:18 ที่ว่า
“จงขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละ
เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์
เพื่อท่านทั้งหลาย”

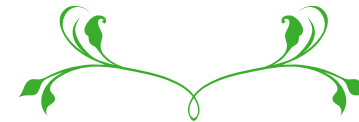
ถ้าคุณไม่ได้ดำเนินชีวิตเจกเช่นผู้ที่สำนึกใน
พระคุณของพระองค์ ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็น
อย่างไรก็ตาม นั่นเท่ากับคุณไม่ได้ใช้ชีวิตให้เป็น
ไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้า มันง่าย ๆ เช่นนั้น
เอง

จนกว่าจะพบกันใหม่
ริก วอร์เรน

ข้อพระธรรมหนุนใจ

“จงขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็นน้ำพระทัย
ของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์เพื่อท่านทั้งหลาย”

1 เธสะโลนิกา 5:18

สู้กับความท้อแท้

Resist Discouragement

โดย ริก วอร์เรน

ผมเชื่อว่า อาการผลัดวันประกันพรุ่ง คือ ศัตรูหมายเลขหนึ่งของพันธกิจการรับใช้ของคุณ คุณรู้ว่าอะไรที่คุณควรทำ แต่คุณก็ยังผลัดมันไปก่อนทุกที นั่นแหละคือศัตรูที่ร้ายกาจของคุณ ทั้งไว้อีกไม่นาน มันจะเริ่มเปลี่ยนจากความขี้เกียจไปเป็นความท้อแท้

หากขาดมันไม่สามารถหลอกล่อให้คุณเลิกล้มการรับใช้ได้ มันก็จะพยายามให้คุณอยู่เฉยๆ โดยไม่ต้องทำอะไร

ถ้าผมพยายามจะบรรลุวัตถุประสงค์ในสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างผมขึ้นมา ผมก็ต้องพยายามต่อสู้กับความท้อแท้ พระธรรมกาลาเทียได้บอกไว้ว่า “อย่าให้เราท้อแท้กับการกระทำดี...”

คุณเคยรู้สึกเหนื่อยกับการพยายามทำสิ่งที่ถูกต้องบ้างมั๊ย

ผมเชื่อว่า คุณต้องเคยอย่างแน่นอน เพราะการทำสิ่งผิดๆ นั้น มันช่างง่ายดายและสนุกกว่า การทำสิ่งที่ถูกต้องอย่างมาง

เมื่อใดก็ตามที่คุณท้อแท้ เมื่อนั้นคุณก็กลายเป็นคนที่ไร้ประสิทธิภาพ พระเจ้าไม่ปรารถนาที่จะใช้ผู้ที่หมดกำลังใจ เพราะการท้อแท้นั้นคือด้านตรงกันข้ามกับความเชื่อความศรัทธา พระองค์จะทรงใช้เฉพาะผู้ที่ยังมีความเชื่อความศรัทธาเท่านั้น

ในเวลาที่ผมท้อแท้สิ้นหวัง มันเหมือนกับผมกำลังพูดว่า “มันไม่มีทางสำเร็จได้หรอก” มันตรงข้ามกับคำว่า “ผมรู้ว่าพระองค์ทำได้เพราะพระองค์ตรัสไว้...”

ให้ผมถามคุณอย่างนี้

คุณรับมือกับความล้มเหลวอย่างไร โดยเฉพาะในเวลาที่อะไรต่อมิอะไรไม่ได้เป็นไปตามแผนที่ควรจะเป็น คุณจะเริ่มอารมณ์บูดทันทีมั๊ย หรือว่าเริ่มหงุดหงิดหรือเปล่า หรือว่าคุณจะเริ่มหาเรื่องตำหนินู่นตำหนินี้ หรือเริ่มขอความเห็นใจจากใครต่อใครรอบข้าง หรือว่าคุณพยายามก้มหน้าก้มตาเดินหน้าทำในสิ่งที่คุณเริ่มทำ ให้สำเร็จลุล่วงไปลองให้คะแนนตัวเองสำหรับความพยายามของคุณดู

พระคัมภีร์สอนให้เราต่อสู้กับความท้อแท้ “อย่ายอมแพ้โดยที่ยังไม่ได้เริ่มต่อสู้” ไม่เคยมีสิ่งมีค่าใดๆ เกิดขึ้นโดยปราศจากการต่อสู้อย่างถึงที่สุด” เมื่อจิตรกรเอกกำลังเพียรพยายามสลักเสลาประติมากรรมชิ้นเอกนั้น คุณคิดว่าอาศัยเพียงแค่สกั๊ดแรกสกั๊ดเดียวที่เขาสลักลงบนหินก้อนนั้น แล้วมันจะกลายเป็นงานแกะสลักชิ้นเยี่ยมได้หรือ ไม่ใช่นะอย่างนั้นแน่นอน เขาต้องลงมือสกั๊ดแล้วสกั๊ดอีก ต้องแกะต้องฉา ซักก็เช่นเดียวกัน ไม่มีสิ่งมีค่าใดๆ ในชีวิตจะเกิดขึ้นได้

ง่าย ๆ คุณจะต้องมุ่งหน้าอย่างบากบั่น ที่ละเล็กทีละน้อย ชีวิตคุณถึงจะกลายเป็นผลงานชิ้นเอกขึ้นมาได้

ความจริงก็คือ ผู้คนที่ยิ่งใหญ่ก็คือผู้คนธรรมดาๆ นี่เอง เพียงแค่พวกเขามีความตั้งใจอย่างแรงกล้า มีความมุ่งมั่นจนกว่าจะสำเร็จ พวกเค้าคือพวกที่ไม่ยอมแพ้นั่นเอง

ผมมั่นใจว่าหลาย ๆ คนในพวกคุณกำลังท้อแท้

หลายคนกำลังท้อแท้กับปัญหาเรื่องของลูก ๆ ชีวิตพวกเค้าไปได้ไม่ค่อยดีนัก บางคนกำลังท้อแท้กับปัญหาชีวิตคู่ มันไม่เป็นไปตามที่คิดไว้เลย คุณรู้สึกเหมือนตัวเองช่างไร้ค่า รู้สึกผิดหวัง บางคนในพวกคุณอาจกำลังท้อแท้กับชีวิตการรับใช้ หรือประสบปัญหาด้านการเงิน ปัญหาสุขภาพ ปัญหาทางเศรษฐกิจ หรือท้อใจกับคำอธิษฐานที่ไร้คำตอบ

อย่ายอมแพ้
โดยที่ยังไม่ได้เริ่มต่อสู้
ไม่เคยมีสิ่งมีค่าใดๆ เกิดขึ้น
โดยปราศจากการต่อสู้
อย่างถึงที่สุด

ผมต้องบอกคุณอย่างนี้ มันอาจฟังดูรุนแรงไปหน่อย แต่จริงๆ แล้ว มันไม่ใช่อย่างนั้นครับ ความจริงคือว่า ผมกำลังพูดกับคุณด้วยความรักต่างหาก หากคุณยอมแพ้ไปให้กับความท้อแท้นั้นเป็นเพราะคุณเองเลือกที่จะยอมแพ้ ความท้อแท้เป็นเพียงแค่ทางเลือกเท่านั้น คุณไม่ได้ถูกบังคับให้ต้องเลือกมันซะหน่อย แต่มันเกิดขึ้นจากความคิดที่ไม่ยอมสู้ เกิดจากความคิดที่เอาแต่ท้อแท้ แต่คุณสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงวิถีคิดของคุณได้ตลอดเวลา

คุณมีทางเลือก

เลือกที่จะเผชิญหน้ากับมันอย่างมีสติอย่างมุ่งมั่น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเป้าหมายหรืออุปสรรค จะขอพึ่งในกำลังที่มาจากพระองค์หรือพ่ายให้กับความอ่อนแอของคุณ จะเลือกวางใจในองค์พระเยซูคริสต์ หรือจะปล่อยให้สถานการณ์เป็นฝ่ายนำหน้าคุณ

ผู้คนที่ยิ่งใหญ่ พวกเค้าล้วนแล้วต้องต่อสู้กับความท้อแท้

ผมมีเคล็ดลับมาฝาก เมื่อไรที่คุณรู้สึกท้อแท้ จงวางเฉย ไม่ต้องไปให้ความสำคัญกับมัน แค่บอกตัวคุณเองว่า “ฉันจะไม่ไปเสียเวลาให้กับเรื่องไร้สาระพรรคนี้อะไรหรอก ฉันกำลังยุ่งและสนุกอยู่กับพันธกิจการรับใช้” ไม่ ผมไม่ได้หมายความว่า คุณต้องเล่นบทพระเอกโดยพยายามมองอะไรให้ดูดีไปหมด เพราะชีวิตนั้น มีทั้งด้านดีและด้านเลว แม้ว่าตัวเองจะเป็นพวกที่มองอะไรตามความเป็นจริงก็ตามเถอะ

คุณควรมองอะไรในแง่บวกเข้าไว้ เพราะว่า
คุณเป็นคริสเตียน “ข้าพระองค์สามารถสู้ต่อไปได้
ด้วยกำลังที่มาจากพระองค์” พระเจ้าตรัสว่า
“เราจะอยู่กับเจ้าตลอดไป” พระองค์จะให้
ความเข้มแข็งแก่คุณเอง อย่าลืมว่าความศรัทธา
นั้นเริ่มจากการคิดดี

**พวกคุณบางคนอาจจะเคยอธิษฐานขอ
อย่างเจาะจง แต่ก็ยังไม่ได้รับคำตอบ**

ในพระธรรมซาบาคูก 2:3 พระเจ้าตรัสว่า
“เพราะว่ามีมิต (สำหรับชีวิตคุณ) นั้นยังรอ
เวลาที่กำหนดไว้ แต่ในที่สุด มันก็จะกล่าว
ออกมา มันไม่มูสา ถ้าคุณเข้าไป ก็จงคอยสัก
หน่อย มันจะบังเกิดขึ้นเป็นแน่ คงไม่ล่าช้า
นัก”

จงอดทนเข้าไว้ มันอาจจะไม่มาถึงในวัน
สองวันนี้ “เวลาของพระเจ้ามาถึงในเวลาพอดีทุก
ครั้ง” คริสตจักรของเรานั้นได้ใช้ข้อความนี้หนูน

**ไม่มีสิ่งมีค่าใดๆ ในชีวิต
จะเกิดขึ้นได้ง่ายๆ
คุณจะต้องมุ่งมั่นอย่างบากบั่น
ทีละเล็กละน้อย ชีวิตคุณถึงจะ
กลายเป็นผลงานชิ้นเอกขึ้นมาได้**

**ผู้คนที่ยิ่งใหญ่ก็คือผู้คน
ธรรมดาๆ นี้อง เพียงแต่ว่า
พวกเขามีความตั้งใจอย่างแรง
กล้า มีความมุ่งมั่นจนกว่าจะ
สำเร็จ พวกเขาคือพวกที่ไม่
ยอมแพ้นั่นเอง**

ใจมาเป็นเวลากว่า 13 ปีแล้ว 13 ปี ที่เราไม่มี
อาคารเป็นของเราเอง แต่คริสตจักรของเราก็ยัง
คงเติบโตขึ้น เติบโตขึ้นอย่างไม่หยุด

เราอาจพูดว่า “ใครๆ ก็มีอาคารเป็นของตัว
เองกันทั้งนั้น แล้วทำไมเราถึงไม่มีอาคารเป็นของ
เราเองซะที” เหตุผลก็คือ พระองค์ต้องการให้เรา
ได้อยู่ในสถานที่ที่กว้างขวาง กว้างขวางถึงขนาด
79 เอเคอร์นั่นเอง เพราะว่าพระองค์ทรงมี
แผนการที่ยิ่งใหญ่รออยู่แล้ว ในเวลาที่เริ่มก่อตั้ง
คริสตจักรนั้น ยังไม่มีที่ดินผืนนี้ด้วยซ้ำในเวลานั้น
ถนนที่เข้าไปถึงที่ดินผืนนี้ยังไม่มีมาก่อน พระองค์
ทรงมีแผนการของพระองค์เอง อาจจะช้าหน่อย
แต่สม่ำเสมอ และแน่นอนว่าจะสำเร็จตาม
วัตถุประสงค์ของพระองค์

เช่นเดียวกับที่จะเกิดขึ้นในชีวิตคุณ ความ
ช้าไม่ได้หมายถึงการปฏิเสธ เพียงแค่คุณยังไม่ได้
รับคำตอบ ไม่ได้หมายความว่าพระองค์จะไม่ให้
คุณ มันแค่หมายความว่า “ยัง ยังไม่ถึงเวลา”

ความเป็นผู้ใหญ่ขึ้นนั้น จะแยกแยะ
ได้ออกถึงความหมายของคำว่า “ไม่”
กับคำว่า “ยังไม่” หรือคำว่า “ช้าหน่อย”
กับคำว่า “ไม่ให้” พระองค์ตรัสว่า
“อย่าได้ท้อใจไปเลย จงคอย
สักหน่อย มันจะเกิดขึ้นแน่ คงไม่
ล่าช้านัก”

**ความท้อแท้
เป็นเพียงแค่ทางเลือกเท่านั้น**

**คุณจะถูกทดลองในเรื่องความ
อดทน**

ข่าวดีก็คือ คุณจะไม่ถูกทดลอง
เพียงแค่ครั้งเดียว แต่จะถูกทดลองอีก
เป็นพันๆ ครั้ง ครั้งแล้ว ครั้งเล่า
ทำไม? ก็เพราะว่าใครๆ ก็อาจจะ
อดทนได้สักครั้งนึง บางคนก็อาจจะได้
ถึงสองครั้ง และบางคนก็อาจทนได้ถึง

**เวลาของพระเจ้ามาถึง
ในเวลาพอดีทุกครั้ง**

สามครั้ง แต่ที่พระองค์จะทำแน่ๆ ก็คือ ให้คุณตก
อยู่ในการทดลอง ทดลองแล้วทดลองอีก ทดลอง
อีกทดลองแล้ว ครึ่งแล้วครึ่งเล่า ทำไม? หรือว่า
พระองค์อยากรู้ถึงระดับความอดทนของคุณ?
ไม่ใช่เลย แต่เพื่อตัวคุณเองต่างหากที่จะได้รู้ถึง
ระดับความอดทนของคุณเอง

พระองค์ทดลองคุณ ไม่ใช่เพราะพระองค์
อยากรู้ว่าจะอะไรที่อยู่ในจิตใจคุณ แต่เพื่อตัวคุณเอง
จะได้รู้ว่าจะอะไรกันแน่ที่อยู่ในจิตใจของคุณ
พระองค์ทดสอบคุณ ก็เพื่อให้คุณได้รู้ถึงระดับ
ความมุ่งมั่นของตัวเอง พระองค์ทดสอบคุณก็
เพื่อคุณจะได้รู้ถึงความสัตย์ซื่อของพระองค์ รู้ถึง
พระประสงค์ของพระองค์ที่มีต่อคุณผ่านการตี
สอนคุณ

**เพียงแค่ว่าคุณยังไม่ได้รับคำตอบ
ไม่ได้หมายความว่าพระองค์จะไม่
ให้คุณ มันแค่หมายความว่า
“ยัง ยังไม่ถึงเวลา”**

คุณบางคนอาจกำลังตกอยู่ใน
สถานการณ์ที่ยากลำบาก รู้สึกใกล้หมด
แรงเต็มที เริ่มท้อจากสถานการณ์ที่
วุ่นวาย สับสน นอกเหนือการควบคุม
ความไร้เหตุผล ความอยุติธรรม
ที่แทบจะทนไม่ไหว ในใจของคุณ
อยากจะทำอะไรบางอย่าง ออกมาว่า
“พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า
ข้าพระองค์ทนต่อไปไม่ไหวแล้ว
ข้าพระองค์จะทนต่อไปได้ยังไง”
แต่เชื่อเถอะ คุณทนไหวแน่ๆ

คุณยังทนต่อไปอีกแน่ๆ เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่กับคุณ พระองค์จะ
ช่วยให้คุณสู้ต่อไปได้ จำไว้ว่า คุณยังไม่ถูกนับว่าเป็นคนล้มเหลวตราบเท่าที่คุณยัง
ยืนหยัดสู้ต่อ การถอดใจหมายถึงคุณยอมแพ้ ก่อนที่การต่อสู้จะจบลง

จงยืนหยัดสู้กับความท้อแท้จนถึงที่สุด สู้จนกว่าจะถึงเส้นชัย พระองค์
ทรงเตรียมคุณไว้ก็เพื่อภารกิจนี้เอง

จนกว่าจะถึงอาทิตย์หน้า
ริก วอร์เรน

พระองค์จะทำแบบๆ ก็คือ
ให้คุณตกอยู่ในการทดลอง
ทดลองแล้วทดลองอีก
ทดลองอีกทดลองแล้ว

ข้อพระธรรมหนุนใจ

“อย่าให้เราท้อแท้กับการกระทำดี เพราะว่าถ้าเราไม่ท้อใจแล้ว
เราก็จะเก็บเกี่ยวในเวลาอันสมควร”

กาลาเทีย 6:9

“เราจะอยู่กับเจ้าตลอดไป”

มัทธิว 28:20

“เพราะว่านิมิต (สำหรับชีวิตคุณ) นั้นยังรอเวลาที่กำหนดไว้
แต่ในที่สุด มันก็จะกล่าวออกมา
มันไม่มูสา ถ้าดูเข้าไป ก็คงคอยสักหน่อย
มันจะบังเกิดขึ้นเป็นแน่ คงไม่ล่าช้านัก”

“อย่าได้ท้อใจไปเลย จงคอยสักหน่อย
มันจะเกิดขึ้นแน่ คงไม่ล่าช้านัก”

ฮีบรู 2:3

รู้จักชีวิตจากผลไม้

Some Facts about Fruit

โดย ริก วอร์เรน

ความทรงจำหนึ่งที่ผมชอบมากที่สุดในช่วงที่ผมกำลังเริ่มโตเป็นหนุ่มก็คือสวนของคุณพ่อ มันดูเหมือนว่าท่านปลูกทุกอย่างทุกอย่างลงในสวนของท่าน ในความเป็นจริงแล้วท่านปลูกไว้มากจนเกินพอสำหรับเพื่อนบ้านทั้งหมดในละแวกนั้น เมื่อไรก็ตามที่มีคนแวะมาเยี่ยม พวกเขามักจะกลับไปพร้อมกับถุงที่เต็มไปด้วยผักสดและผลไม้ที่สดและหวานฉ่ำเสมอ

ผลไม้ที่คุณพ่อปลูกมีเพียงประเภทเดียวเท่านั้นคือผลไม้ตามธรรมชาติ ในโลกของเรายังมีผลผลิตชนิดอื่นด้วย เช่น ผลผลิตทางชีวภาพ ลูกหลานของสัตว์ต่างๆ และก็เด็กๆ ซึ่งเป็นลูกหลานของเรา นอกจากนี้ก็ยังมีผลของพระวิญญาณที่พระคัมภีร์ได้พูดถึงในพระธรรมกาลาเทีย 5:22-23 “ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้นคือ ความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปรานี ความดี ความสัตย์ซื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน” คุณสมบัติทั้ง 9 ข้อนี้ บรรยายถึงคุณสมบัติของคริสเตียนที่เกิดผลเต็มที่ คริสเตียนแบบนี้เองคือแบบที่พวกเราที่อยู่ในพันธกิจการรับใช้ต้องการที่จะเป็น และปรารถนาที่จะช่วยให้ผู้อื่นได้เป็นด้วยเช่นกัน

คำถามก็คือเราจะมีคุณลักษณะแบบนี้ได้อย่างไร? แน่นอนทีเดียว พระเจ้าไม่เพียงแค่จับตัวผมเขย่าๆ และจู่ๆ ผมก็บังเกิดผลของพระวิญญาณได้อย่างครบถ้วน แต่พระองค์ทรงใช้กระบวนการ มีความจริงที่สำคัญ 2 ประการ ซึ่งคุณจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับการพัฒนาผลของพระวิญญาณ นั่นก็คือ

ความรอดนั้น
ไม่ใช่อะไรที่เราต้องทำเอง
หามาได้เอง
แต่เป็นของวิญญูฟรีๆ
ที่ได้มาโดยพระคุณของ
พระเจ้าเท่านั้น

1. การเป็นหุ้นส่วนกัน

อัครสาวกเปาโลได้อธิบายถึงกระบวนการ 2 ขั้นตอนที่พระเจ้าทรงใช้ ซึ่งอยู่ในพระธรรม ฟิลิปปี 2:12-13 ซึ่งครั้งแรกอาจารย์เปาโลกล่าวไว้ว่า “จงทำให้ความรอดของท่านเกิดผล” (Work out your salvation) และในอีกข้อถัดมา อาจารย์ใช้คำว่า “เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงกระทำกิจอยู่ภายในท่าน” มันฟังดูเหมือนกับเป็นข้อความที่ค่อนข้างขัดแย้งกันมัย มันดูเหมือนแต่ไม่ใช่ มันแค่ดูเหมือนขัดแย้งกัน (Paradox) ซึ่งในความเป็นจริงแล้วมันไม่มีอะไรขัดแย้งกันเลย กิลเบิร์ต คีธ เชสเตอร์ตัน (Gilbert Keith Chesterton) นักเขียนชาวอังกฤษที่มีชื่อเสียง มีชีวิตอยู่ระหว่าง 1874-1936 ผู้ได้รับการยกย่องว่าเป็นเจ้าชายแห่งการเขียนสำนวนประเภทความจริงที่ขัดแย้งกัน) ได้อธิบายถึงข้อขัดแย้งแบบนั้นเอาไว้ว่า “มันคือความจริงอันโดดเด่น ที่ก่อให้เกิดความสนใจ” อาจารย์เปาโลเองก็รักที่จะสอนโดยใช้วิธีการนี้เช่นกัน

คีย์สำคัญที่ช่วยทำให้เราเข้าใจข้อขัดแย้งนี้ก็คือคำว่า “จงทำ” (Work out) ที่อยู่ในพระธรรมฟิลิปปี 2:12 ให้สังเกตว่า อาจารย์เปาโลไม่ได้พูดว่า “จงทำเพื่อให้เกิดความรอด (Work for your salvation)” นั่นคือข้อที่ทำให้เกิดความแตกต่าง เพราะว่า

การทำอะไรเพื่อบางสิ่งบางอย่างนั้น หมายถึง ทำให้ได้ผลตอบแทน เพื่อให้ได้สิ่งที่สมควรได้รับ เพื่อให้ได้ความดีความชอบ

พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้สอนไว้อย่างชัดเจนว่า ความรอดนั้นไม่ใช่อะไรที่เราต้องทำเอง หามาได้เอง แต่เป็นของขวัญฟรีๆ ที่ได้มาโดยพระคุณของพระเจ้าเท่านั้น อาจารย์เปาโลพูดว่า “จงทำให้ความรอดของท่านเกิดผล” (Work Out your salvation) นั่นแหละที่อาจารย์กำลังหมายถึงก็คือการเกิดผลของพระวิญญาณนั่นเอง

คุณต้องทำอะไรบ้างในการไปออกกำลังกาย? คุณต้องปรับและยืดกล้ามเนื้อต่างๆ ของร่างกายที่พระเจ้ามอบให้คุณ การไปออกกำลังกาย (Work out) หมายถึงการตระเตรียมบ่มเพาะ (Cultivate) ทำให้เกิดผลมากที่สุดเท่าที่คุณได้รับ นั่นแหละคือสิ่งที่อาจารย์เปาโลพูดคือการปลูกฝังบ่มเพาะชีวิตทางจิตวิญญาณของคุณ!

พระองค์มีส่วนสำคัญในการเติบโตทางจิตวิญญาณของเราและเราเองก็มีส่วนด้วยเช่นกัน พระองค์ประทานพลังให้แก่เรา แต่เราต้องยอมเปิดสวิตช์เครื่องรับของเราเองด้วย จงทำให้ความรอดของคุณเกิดผล เพราะพระองค์เองได้ทำงานอยู่ในตัวคุณแล้ว

2. มันใช้เวลา

มันต้องใช้เวลากว่าผลไม้จะสุกพอที่จะเก็บเกี่ยวได้ ไม่มีอะไรที่เติบโตเต็มที่ได้อย่างทันทีทันใด แม้แต่ผู้ที่ปฏิบัติงานในพันธกิจของพระเจ้าเองก็ตาม ก็ไม่มีจิตวิญญาณที่เติบโตเต็มที่ได้อย่างทันทีทันใดเช่นเดียวกัน มันต้องใช้เวลา

ถ้าคุณพยายามที่จะเร่งรัดผลไม้มันให้สุก รสชาติก็ย่อมจะไม่ดีเท่าที่ควร คุณเคยกินมะเขือเทศที่สุกจากการบ่ม (ก๊าซ) ไหม? คุณคงเคยแน่ ๆ ถ้าคุณซื้อจากตามร้าน ถ้าเกษตรกรเก็บมะเขือเทศในขณะที่มันสุกและขนขึ้นรถไปส่ง มันคงจะต้องเลอะเทอะ และเสียหายในระหว่างทางที่ไปตลาด ดังนั้นพวกเขาจะเก็บมันตอนที่มันยังเขียวอยู่ (นี่ผมคงเอาความลับทางการค้ามาเปิดเผยเจ้าแล้ว) แล้วก็บ่มมันด้วยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ก่อนที่จะส่งไปตลาด ก๊าซนั้นจะทำให้มะเขือเทศที่เขียวอยู่เปลี่ยนเป็นสีแดงที่สวยงามคุณน่ากินได้อย่างรวดเร็ว มันไม่มีอะไรผิดปกติสำหรับมะเขือเทศเหล่านี้หรอกครับ แต่ถ้าคุณได้เคยกินผลที่สุกคาต้นละก็ รสชาติของมันจะเปรียบกันไม่ได้เลย มันต้องใช้เวลาที่ให้ผลไม้สุกปลั่ง และพระองค์เองย่อมต้องการให้คุณใช้เวลาที่จะทำให้ชีวิตคุณสุกปลั่งด้วยเช่นกัน

คุณสามารถเริ่มต้นใหม่ได้ด้วยการบอกกับพระองค์เดี๋ยวนี้ว่าคุณต้องการที่จะเป็นผู้นำคริสเตียนที่มีประสิทธิภาพ เป็นผู้นำที่เกิดผล คุณต้องการที่จะร่วมมือกับแผนการของพระองค์ให้สัญญากับตัวเองว่าจะอ่าน จะศึกษา จะจดจำ

พระองค์ประทานพลัง
ให้แก่เรา
แต่เราต้องยอมเปิด
สวิตช์เครื่องรับ
ของเราเองด้วย

และจดจ่อ ยึดมั่นอยู่กับพระคัมภีร์ ขอพระองค์ที่จะให้ถ้อยคำของพระองค์เปลี่ยนแปลงวิถีคิดของคุณ ขอเชิญพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้มาครอบครองชีวิตคุณ ปลดปล่อยตัวเองให้กับพระองค์ อย่าเก็บอะไรไว้ มอบกับพระองค์ให้หมดอธิษฐานและพูดคุยกับพระองค์ในทุกสิ่ง ทุกอย่าง ยอมรับในทุก ๆ สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับคุณว่ามันคือส่วนหนึ่งของแผนการของพระองค์ที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตคุณ

ทูลขอพระองค์ให้ทรงช่วยให้คุณสามารถรับมือได้อย่างเหมาะสมกับคนที่รับมือได้ยาก ขอพระองค์ช่วยคุณให้เผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ไม่น่าพึงพอใจได้อย่างชาญฉลาดเหมือนเช่นที่พระเยซูทำ พระองค์ทรงต้องการให้เกิดผลของพระวิญญาณขึ้นในชีวิตคุณ คุณล่ะ! จะร่วมมือกับพระองค์ในขบวนการเปลี่ยนแปลงชีวิตมั๊ย?

ข้อพระธรรมหนุนใจ

“ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้นคือ
ความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปรานี
ความดี ความเชื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน”

กาลาเทีย 5:22-23

“จงทำให้ความรอดของท่านเกิดผล”

ฟิลิปปี 2:12-13

“เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงกระทำกิจอยู่ภายในท่าน”

ฟิลิปปี 2:13

รับมือกับมนุษย์เจ้าปัญหา

Dealing with Difficult People

โดย ริก วอร์เรน

ครั้งหนึ่งเมื่อ จอห์น ดี รอกกีเฟลเลอร์ ถูกถามว่า “อะไรคือทักษะที่มีคุณค่าที่สุดในชีวิตการทำงานของเขา” เขาตอบว่า “ความสามารถที่จะเข้ากับคนได้”

หนึ่งในทักษะสำคัญที่ทำให้พันธกิจสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีก็คือ รู้จักวิธีรับมือกับมนุษย์เจ้าปัญหานั้นเอง ถ้าคุณเรียนรู้วิธีรับมือกับมนุษย์เจ้าปัญหาได้ตั้งแต่นั้น ๆ คุณจะมีเวลาให้กับการทุ่มเทพลังงานไปกับพันธกิจ แทนที่จะเสียเวลาไปกับข้อขัดแย้งน่าเบื่อหน่ายที่ไม่มีวันหมดสิ้น

มนุษย์เจ้าปัญหามาในหลากหลายสไตล์หลายรูปแบบ

รถถังเซอร์แมน	พวกที่พร้อมจะเดินหน้าตะลุย เข้าใส่คุณ
โทรโข่ง	พวกพูดไม่เลิก จนกว่าหูคุณจะชา
ดีฟองสบู่	พวกที่ชอบทำลายความกระตือรือร้น ที่คุณมีอยู่ให้หมดไป
ภูเขไฟ	พวกขี้โมโห อารมณ์ร้ายประมาณ ภูเขาไฟเซนต์เฮเลนส์
ลูกแห่ง	พวกขี้นั่นเรื้อรัง ดิฉุคเดียว ชมไม่เป็น บ่นได้ทุกอย่าง
ช่างติ	พวกบ้าในความสมบูรณ์แบบ (ที่ไม่มีทางจะสมบูรณ์แบบได้) ไม่เคยมีอะไรที่ถูกต้อง
สมองกลวง	โง่ไม่เลิก คุณกันไม่เคยรู้เรื่อง เหมือนคุยกันละคลื่น

เผชิญหน้ากับเขา
โดยการบอกความจริง
แต่ด้วยท่าทีแห่งความรัก

คุณจะทำอย่างไรกับคนเหล่านี้

พระเยซูเองก็เผชิญกับคนเจ้าปัญหามาก นี่คือ 4 วิธี ที่พระองค์สอนเราผ่านชีวิตของพระองค์

1. ตรชนกว่า “คุณไม่สามารถทำให้ทุกคนพอใจได้” (ยอห์น 5:30) แม้กระทั่งพระเจ้าเองก็ยังไม่ทำให้ทุกคนพอใจไม่ได้ บางคนต้องการฝน ขณะที่อีกคนต้องการแสงแดด

2. อย่าเล่นเกมของเขา (มัทธิว 22:18) เรียนรู้ที่จะพูดคำว่า “ไม่” กับความคาดหวังที่เพ้อฝัน” เผชิญหน้ากับเขาโดยการบอกความจริง แต่ด้วยท่าทีแห่งความรัก

3. อย่าโต้ตอบด้วยการแก้เผ็ด (มัทธิว 5:38-39) เพราะมันทำให้คุณลงไปอยู่ในระดับเดียวกับเขา

4. อธิษฐานเพื่อเขา (มัทธิว 5:44) มันจะช่วยคุณทั้งคู่ได้ ให้พระองค์ช่วยจัดการแทนคุณเองดีกว่า

ตั้งเป้าหมายว่าจะจดจำข้อพระคำเหล่านี้ให้ได้ภายในอาทิตย์นี้ “ถ้าเป็นได้คือเรื่องที่เกิดขึ้นอยู่กับท่าน จงอยู่อย่างสงบสุขกับทุกคน” (โรม 12:18)

จนกว่าจะพบกันใหม่
ริก วอร์เรน

ข้อพระธรรมหนุนใจ

“ถ้าเป็นไปได้คือเรื่องที่ขึ้นอยู่กับท่าน
จงอยู่อย่างสงบสุขกับทุกคน”

โรม 12:18

จะจับปลา ต้องคิดแบบปลา

To Catch Fish, Learn to Think Like Them

โดย ริก วอร์เรน

ถ้าคุณกำลังจะเอาดีด้านการจับปลา คุณต้องเรียนรู้วิธีคิดของปลา ถ้าคุณต้องการจะประกาศกับผู้ที่ยังหลงหายได้อย่างมีประสิทธิภาพ คุณก็ต้องคิดอย่างเดียวกับผู้ที่ยังหลงหาย และนี่แหละคือปัญหาใหญ่

โชคไม่ดีเลย ยิ่งคุณเป็นคริสเตียนนานขึ้นเท่าไร คุณจะเริ่มคิดแตกต่างกับผู้ที่ยังไม่เชื่อมากขึ้นเท่านั้น ผมเองก็ไม่ได้คิดแบบเดียวกับผู้ที่ยังไม่เชื่อ ผมคิดแบบคริสเตียน และแะยิ่งไปกว่านั้นอีกก็คือ ผมคิดแบบนักเทศน์ชะด้วยสิ นั่นยิ่งทำให้เหตุการณ์เลวร้ายขึ้นไปอีก! เท่ากับเป็นการเพิ่มขนาดช่องว่างขึ้นเป็น 2 เท่าจากคนที่ผมพยายามจะเข้าถึง

คุณสามารถบอกได้ถึงวิธีคิดของนักเทศน์ว่าแตกต่างกับผู้ที่ยังไม่เชื่ออย่างไร เมื่อคุณดูหน้าโฆษณาของคริสตจักรในหนังสือพิมพ์ คุณจะเห็นโฆษณาทำนองนี้ “แรงบันดาลใจ” หรือ “พระวาทะที่ไม่แปรเปลี่ยน”

ผมสงสัยจริงๆว่าใครกันนะที่เมื่ออ่านโฆษณาแบบนี้แล้วจะรู้สึกดึงดูดจนอยากจะมาโบสถ์? ผมรู้ว่า พระคำของพระเจ้านั้น เป็นแรงบันดาลใจ และพระวาทะที่ไม่เปลี่ยนแปลงคืออะไร ผมมีความเชื่อและศรัทธาในเรื่องนี้ ผมยอมตายเพื่อพระคำเหล่านั้นได้ด้วยซ้ำไป แต่คนที่ยังไม่ได้

เป็นคริสเตียน พวกเค้าไม่สนใจเรื่องแรงบันดาลใจอะไรของคุณหรอก

หรือคุณอาจจะเห็นโฆษณาของคริสตจักรในทำนองว่า “นมัสการด้วยพระวิญญาณ” (บริสุทธิ) นั่นกลับยิ่งทำให้คนกลับกลั้วมากขึ้นไปอีก! คนที่ยังไม่ได้เป็นคริสเตียน ไม่รู้หรอกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นหมายถึงอะไร เหมือนกับแคสเปอร์ผีน้อยน่ารักหรือเปล่า?

คุณต้องเรียนรู้ที่จะคิดอย่างเดียวกับผู้ที่ยังไม่เชื่อ และหาวิธีที่จะสื่อสารกับพวกเขา หากคุณกำลังจะพยายามที่จะสื่อให้พวกเขาเข้าถึงพระกิตติคุณ

การจะจับปลานั้น คุณต้องรู้จักนิสัยใจคอของพวกมัน ความชอบของพวกมันและรูปแบบการหาอาหารของพวกมัน ปลาบางพันธุ์ชอบอยู่ในน้ำที่นิ่งสงบ บางพันธุ์ชอบอยู่ในน้ำลึก บางพันธุ์ชอบอยู่ในน้ำเชี่ยว บางพันธุ์ก็จะแหวกว่ายหลบอยู่หลังก้อนหิน คุณต้องรู้ว่าปลาที่คุณพยายามเข้าถึงนั้นชอบอะไร แบบไหน ถ้าคุณพยายามที่จะทำความเข้าใจเพื่อเข้าถึงผู้ที่ยังไม่ เป็นคริสเตียนแล้ว คุณต้องเริ่มจากวิธีคิด เริ่มจากลักษณะจิตใจของพวกเข

พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ในพระธรรมลูกาบทที่ 6 ว่า “พระเยซูทรงรู้ว่าพวกเขากำลังคิดอะไร” ในความเป็นจริงแล้ว มีหลายครั้งในพระคัมภีร์ที่เราอ่านได้บอกกับเราว่า พระเยซูทรงรู้ว่าผู้คนซึ่งพระองค์กำลังสั่งสอนนั้นคิดอะไร คิดอย่างไร พระเยซูทรงเป็นตัวอย่างที่ดีเยี่ยมให้กับพวกเรา ตัวอย่างในการที่จะหัดคิดให้เหมือนอย่างปลา

พระเยซูได้ตรัสไว้ในพระธรรม มัทธิว 10:16 ว่า “ดูเถิด เราใช้พวกท่านไปดุจแกะอยู่ท่ามกลางสุนัขป่า เหตุฉะนั้น จงฉลาดเหมือนงู และไม่มีภัยเหมือนนกพิราบ” พระเยซูทรงบอกกับเราว่า เราจำเป็นต้องมีกลยุทธ์ที่ชาญฉลาด ก่อนอื่นคุณต้องเริ่มด้วยการคิดถึงกลุ่มผู้คนที่ คุณกำลังพยายามจะเข้าถึง ก่อนที่จะเริ่มออกไปประกาศ พระกิตติคุณซะอีก

โชคไม่ดีนักที่เรามักจะทำตามอย่างพระคัมภีร์ได้เพียงแค่ครึ่งหลังของคำสอนเท่านั้นคือ “ไม่มีพิษภัย” ไซ้ เราไม่มีพิษภัยเหมือนนกพิราบ แต่ขณะเดียวกัน เราก็ไม่ได้ฉลาดเหมือนอย่างงู

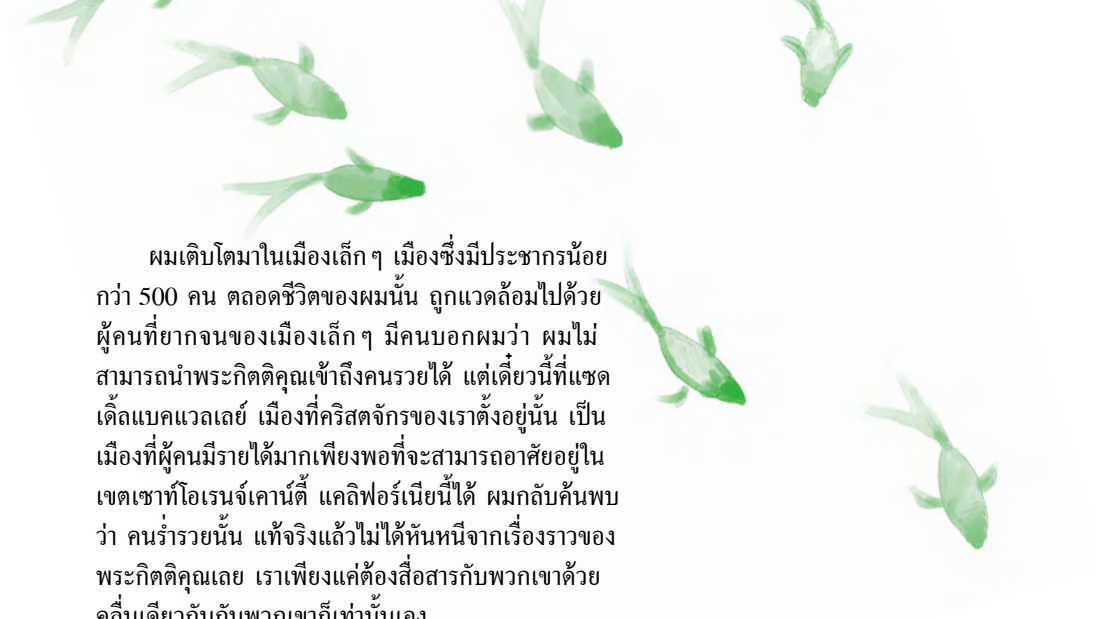
ถ้าผมจะเดินทางไปเป็นมิชชันนารีในต่างประเทศ แม้ผมจะมีหลักข้อเชื่อที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ทุกอย่าง หรือมีความจริงของพระเจ้าซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตของผู้คนได้ แต่ผมก็ยังต้องเรียนรู้ภาษาของพวกเขาด้วยไม่ใช่หรือ?

นั่นคือความจริง แม้แต่ในประเทศที่เราเติบโตขึ้นมา ก็ตาม คุณต้องเรียนรู้ภาษาของผู้ที่ยังไม่เชื่อ พวกเขาไม่ได้พูดคุยกันด้วยศัพท์แสงคริสเตียน ผมได้ยินคนพูดกันบ่อยๆ เกี่ยวกับการที่พวกเขาพากันต่อต้านพระกิตติคุณอย่างไร แต่ผมไม่คิดว่ามันเป็นความจริง พวกเขาไม่ได้ต่อต้านอะไรเลย พวกเขาเพียงแค่เหมือนอยู่กันคนละโลกกับเราต่างหาก

เมื่อประมาณสัก 20-30 ปีที่แล้ว ในสหรัฐอเมริกา วิทยุสื่อสาร ซีบี (คลื่นประชาชน Citizen Band) ได้รับความนิยมอย่างมาก ผู้คนใช้ติดต่อสื่อสารกันโดยผ่านทางคลื่นวิทยุซีบี ถึงแม้ผมจะมีวาทะของพระเจ้าที่ดีที่สุดในโลกอยู่กับผม แต่ถ้าผมอยู่ที่ช่อง 4 และคุณอยู่ที่ช่อง 8 มันก็ไม่เกิดอะไรขึ้น ผมต้องไปอยู่ที่ช่องเดียวกับคุณ

ดังนั้นคุณจะต้องเริ่มต้นจากจุดของพวกเข ไม่ใช่จากจุดของคุณ

ผมต้องพูดภาษาเดียวกับคุณ ผมไม่ควรคาดหวังให้คุณพูดภาษาของ ผมอย่างกับผู้ที่ยังไม่เชื่อ ผมต้องเรียนรู้การพูดในภาษาของคุณ นั่นแหละคือสิ่งที่ผมเรียกว่า “ความรัก” เรียกว่า “ความใส่ใจ” เราต้องใส่ใจในพวกเขา มากพอที่จะไม่ปล่อยให้พวกเขาสรรคหรือพิธีการต่างๆ มาเป็นตัวขัดขวางการให้พระวาทะของพระเจ้าเข้าถึงพวกเขา ดังนั้นคุณจะต้องเริ่มต้นจากจุดของพวกเข ไม่ใช่จากจุดของคุณ

ผมเติบโตมาในเมืองเล็ก ๆ เมืองซึ่งมีประชากรน้อยกว่า 500 คน ตลอดชีวิตของผมนั้น ถูกแวดล้อมไปด้วยผู้คนที่ยากจนของเมืองเล็ก ๆ มีคนบอกผมว่า ผมไม่สามารถนำพระกิตติคุณเข้าถึงคนรวยได้ แต่เดี๋ยวนี้ที่แซดเดิ้ลแบคแวลเลย์ เมืองที่คริสตจักรของเราตั้งอยู่นั้น เป็นเมืองที่ผู้คนมีรายได้มากเพียงพอที่จะสามารถอาศัยอยู่ในเขตเซาท์โอเรนจ์เคาน์ตี แคลิฟอร์เนียนี้ได้ ผมกลับค้นพบว่า คนร่ำรวยนั้น แท้จริงแล้วไม่ได้หันหนีจากเรื่องราวของพระกิตติคุณเลย เราเพียงแค่อสื่อสารกับพวกเขาด้วยคลื่นเดียวกันกับพวกเขาเท่านั้นเอง

แล้วเราจะรู้จักกับวิธีคิดของผู้ที่ยังไม่เชื่อ ในชุมชนของเราได้อย่างไร?

ก็เริ่มจากการพูดคุยกับพวกเขา ฟังดูง่ายเกินไปใช่ไหม แต่นั่นคือความจริง ยิ่งคุณได้พูดคุยกับคนที่ยังไม่ได้เป็นคริสเตียนมากเท่าไร คุณก็จะเริ่มจูนเข้าสู่คลื่นของพวกเขาได้มากขึ้นเท่านั้น เมื่อนั้นเองที่คุณจะสามารถสร้างสะพานเชื่อมหัวใจของคุณไปถึงหัวใจของพวกเขา เพื่อให้องค์พระเยซูคริสต์ได้เดินข้ามสู่จิตใจของพวกเขาได้

จนกว่าเราจะพบกันใหม่
ริก วอร์เรน

ข้อพระธรรมหนุนใจ

“พระเยซูทรงรู้ว่าพวกเขากำลังคิดอะไร”

ลูกา 6:8

“ดูเถิด เราใช้พวกท่านไปคูแคะอยู่ท่ามกลางสุนัขป่า
เหตุฉะนั้น จงฉลาดเหมือนงู และไม่มีภัยเหมือนนกพิราบ”

มัทธิว 10:16

